

[Weikop.]

på med disse meget store tilsynsråd? Jeg er af den opfattelse, at hvis man søger for, at der er en bestyrelse, således som der skal være i et teknologisk institut, og at den bliver sammensat måske efter lidt andre regler, så skulle tyngdepunktet i virkeligheden ligge i selve bestyrelsen, for så vidt angår det teknologiske institut. Det er den, der efter min mening burde have hele ansvaret. Og for så vidt angår økonomiske spørgsmål, så var der ikke noget i vejen for, at man kunne have et organ sammensat af en mand fra undervisningsministeriet, en mand fra finansministeriet og en mand fra handelsministeriet, og hvad ved jeg, således at man i en fart kunne få behandlet de økonomiske spørgsmål. Når man hører om alle de råd og alt, hvad der nedsættes, er man jo lige ved at blive helt stakåndet. Jeg synes, vi skal se på det. Nu taler vi om Teknologisk Institut. Teknologisk Institut har en bestyrelse på 14 medlemmer, sikkert en fremragende bestyrelse — det tror jeg — og det har et repræsentantskab på 44 medlemmer, og nu skal det altså have et tilsynsråd på 13 medlemmer. Det bliver vist 71 knyttet blot til denne institution. Jeg synes, at man efterhånden skulle søge at gøre tingene lettere og smidigere for alle parter og så lægge ansvaret enkelte steder, så at de pågældende bestyrelser virkelig står til ansvar for deres virksomhed og ikke bare skal række fingeren i vejret og spørge et tilsynsråd: må vi det, eller må vi det ikke?

Kirkegaard: Det lovforslag, som her er til første behandling, tager jo sigte på at opretholde vore teknologiske institutter som noget grundlæggende inden for det område, som lovforslaget i øvrigt drejer sig om, måske med en udbygning af de teknologiske institutter, hvis der er brug derfor. Dernæst stiles der mod en omfattende konsulentvirksomhed, nok så omfattende i hvert fald som hidindtil, for at sprede kendskab til indvundne erfaringer, viden-skabelige såvel som mere praktiske og tekniske, vel nok i særlig grad det sidste, så at stedse større kredse af erhvervslivet kan drage nytte af de erfaringer, det drejer sig om.

Hvis jeg skal prøve på at vurdere nytten

af en sådan konsulenttjeneste, er det ganske naturligt for mig at se en lille smule på, hvad en sådan har betydet inden for mit eget erhverv, inden for landbruget. Der er for mig ikke nogen tvivl om, at en stor stab af dygtige konsulenter på en særdeles fortræffelig måde har formidlet både viden-skabelige resultater og praktiske erfaringer inden for dette område på en fremragende måde, og der er heller ingen tvivl om resultatet: en mægtig fremgang i produktionen både i mark og stald og dertil, i hvert fald i de allerfleste tilfælde, en både billigere og bedre produktion.

Sådan som jeg her har nævnt det, har en omfattende konsulentvirksomhed givet resultater inden for landbrugsområdet, og selv om man vel i og for sig ikke kan drage helt direkte sammenligning fra det ene erhverv til det andet, vil det radikale venstre gerne støtte det foreliggende lovforslag.

Inden for industri- og handelsområdet har vi her i landet mange større og store virksomheder, som vist i tiden går ganske godt, og det kan vi alle glæde os over, men vi kan jo ikke alle eje eller været ansat i en stor forretning; størsteparten af os er henvist til at arbejde inden for en mindre virksomheds rammer, og mon ikke netop disse virksomheder har en ganske særlig interesse i, at lovforslagets bestemmelser gennemføres, sådan at der for et rimeligt vederlag gennem samarbejde kan opnås vejledning angående modernisering, rationalisering, arbejdsbesparende metoder o.s.v., foranstaltninger, som kan billiggøre driften og produktionen, det vil sige styrke konkurrenceevnen?

Inden for industri- og håndværksområdet tror jeg at lovforslaget kun kan have gavnlige virkninger. Samme gode resultater kan utvivlsomt opnås inden for handel og omsætning, når der søges vejledning hos en dygtig og erfaren konsulent. Om det tror jeg ikke der er nogen tvivl.

Hvis jeg skal give udtryk for nogen betænkelighed, så er det den, at vore butikker efterhånden med hensyn til udstilling af varer m. v. virker så indbydende, at vi alle fristes til at købe mere, end vi har brug for — nogle af os måske uden nøje at overveje, hvor hurtigt en regning kan løbe op. Hvis vi ikke lod os friste, som vi gør, men kun købte, hvad vi ikke kunne